

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

จิตไม่มีใครทำแทนได้

พิน(เผาศพท่านพระอาจารย์ปัญญา) ดิฉันนั้นนะ เราไปดูจนกระทั่งพินเป็นยังงี้ มันแสดงเกี่ยวกับอัฐิ พินนะ ถ้าพินดีไฟกล้ำดีนี้อัฐิสดใส ถ้าพินไม่ดีไฟไม่ดีอัฐิจะเศร้าๆ หมองๆ ดำๆ มันขึ้นอยู่กับไฟ อย่างของผู้เฒ่าแม่แก่เวลานั้น อัฐิกลายเป็นพระธาตุแต่ไม่ใสแจ๋ว เราเองเป็นคนสั่งให้เขาโกยออกหนีหมด ดอกไม้เต็มไปหมดเลยไม่มองเห็นพิน เห็นแต่ควันขึ้นมา ไฟไม่ส่งเปลวสักทีมันเป็นยังงี้ เลยสั่งเขามาเดี๋ยวนี้ โกยออกให้หมด นั่นเราสั่งเองนะ เเม่เรามีแต่ดอกไม้ทั้งนั้นไม่มีพิน บอกโกยออกให้หมด เอางั้นเลย สั่งเด็ดขาดเสียด้วยนะ ไร่ๆ ขนออกมีตั้งแต่ดอกไม้ พินจนไม่มี ถึงเผาใหม่นี้ก็ตาม พินก็ไม่ได้คัดเลือกด้วยดี เอาพินอะไรๆ มาใส่ส้อมสี่ส้อมห้า เวลาอัฐิออกมา ผู้เฒ่าแม่แก่เวลานี้เป็นพระธาตุๆ แต่ที่ใสสะอาดไม่ค่อยสดใส มันบอกอยู่ในพินในไฟ

จากนั้นก็เรียน หลวงพ่อตัน (วัดป่าตานวิเวก อ.พรเจริญ จ.หนองคาย) เราเป็นคนกำชับไว้เลยตั้งแต่ต้น ให้ไปหาพินดีๆ มา พวกไม้เต็งไม้รัง ไม้ประเภทที่เป็นไฟกล้ำแข็งดี ให้เอาพินประเภทนั้นมา เช่น พวกไม้เต็งไม้รัง ไม้ยูงในนี้เราก็มี ไม้ที่มันเป็นไฟกล้ำแข็งมี คือพินมีไม้หลายประเภทนะ ถ้าพินไม่ดีไฟก็ไม่ดี อัฐิเป็นเศร้าๆ หมองๆ ขึ้นอยู่กับไฟ หลวงพ่อตันเราไปสั่งเลย กำกับท่านทุย สั่งท่านทุยให้ไปตรวจพินให้ดี อย่าเอาใครมาเป็นผู้รับผิดชอบในศพหลวงพ่อตัน มอบให้ท่านทุยเป็นผู้รับผิดชอบ เรื่องพินสำคัญมากนะ ให้ไปหาคัดเลือกพินดีๆ มา เราก็มั่นใจ ก็นี่ เพราะก่อนจะเผาเราก็ได้ไปดูพินหมดแล้ว เป็นพินได้มาตามที่เราสั่ง ไม้ประเภทนั้นคืออยู่

ฝนเหมือนว่าดับแต่ได้เลยนะ ฟ้าฝนไม่มากวนเลย เมื่อเช้านี้มียิบเย็บๆ ตอนเช้ามียิบเย็บๆ ฝนไม่มาก อยู่มาหลายวันก็มีครวนี้ครวนี้เดี๋ยวนี้ แต่ก่อนมันตกอยากจะทำทุกวันๆ ไม่มากหากตกไม่หยุด ตกอยู่อย่างนั้น แต่ระยะนี้พอดีว่างไม่ตก ก็เหมาะเลย

ท่านปัญญาเสียไปขาดประโยชน์มากมายเกี่ยวกับพระต่างชาติ พระต่างชาติมา ท่านปัญญาเป็นจุดศูนย์กลางติดต่อเรื่องราวของอรรถของธรรม ข้อวัตรปฏิบัติ ท่านปัญญาเป็นผู้ให้อุบายวิธีการต่างๆ ทีนี้เวลาท่านปัญญาเสียไปแล้วรู้สึกขาดประโยชน์อันนี้มากมาย มาจากที่ไหนก็ท่านปัญญาเป็นอันดับหนึ่งแหละแนะนำตักเตือนสั่งสอนพวกต่างชาติ ไม่ว่าฆราวาสไม่ว่าพระนะ ท่านปัญญาเป็นผู้คอยแนะนำเสมอ นี่ท่านปัญญาเสียไปจึงขาด

ประโยชน์อันนี้มากมายนะ ขาดมากเชียว รองลำดับมาสำหรับวัดนี้ก็มีท่านดึก อันนี้ก็ได้อยู่ แต่รองท่านปัญญาลงมา อุบายวิธีการสั่งสอนแง่ธรรมต่างๆ ท่านปัญญาฉลาดทางด้านจิตใจก็ดีด้วยกันนั้นแหละ ท่านปัญญากับท่านดึกดีด้วยกัน แต่ท่านปัญญารู้สึกละเอียดลออในการแนะนำสั่งสอน

ไหนที่ว่าคุณเจนว่าไง เขาเป็นยังงั้นวันนั้นเอาไว้ไปซิ (เขาบอกว่า คินที่ท่านอาจารย์ปัญญามรณภาพ เขาอนอยู่เป็นเวลาตี ๑ ครึ่ง พอดีหน้าต่างในห้องนอนเปิดขึ้นมาเอง ซึ่งปรกติจะปิดมากพวกประตูหน้าต่าง เขาก็คิดว่ามีขโมยขึ้นบ้านหรือไง เลยปลุกสามีลุกไปดูรอบๆ บ้าน ก็ไม่มีอะไร พอตอนเช้าหกโมงเช้าเจ้าคุณสุเมธโกโทเรศพ์ท์มาบอกว่า ท่านปัญญามรณภาพเมื่อตอนตีหนึ่งกว่าๆ นี่เป็นเวลาของอังกฤษนะคะ ตรงกับเวลาของเมืองไทยเรา ๒ โมงเช้าเศษๆ) นั้นเวลาก็ตรงกัน เป็นเวลาเดียวกัน ท่านไปเตือนลูกศิษย์ท่าน เจนนี่เป็นลูกศิษย์ มาอยู่กับคุณพริต้า เจนนี่มาอยู่นาน ร่วมเดือนบางครั้งนะมาภาวนาอยู่นี้ แต่ก่อนคนไม่ค่อยมากนัก การภาวนาก็สะดวกสบาย คุณเจนกับพริต้ามา คุณเจนนี่แหละที่ว่าท่านปัญญาไปบอกเวลาตาย ประตูก็เปิดเอง

ก่อนที่จะไปกรุงเทพเราก็ไปหาท่านปัญญาแล้ว ข้างล่างใต้ถุนนั้น เราเข้าไป ไม่มีใครเข้าไปแหละ พระเณรรู้ดี พอเห็นเราเข้าไป พวกพระพวกเณรออกหมด เหลือแต่เราเฉพาะกับท่านปัญญาสององค์เท่านั้นคุยกัน เราก็บอกว่าเรื่องศพเรื่องเมรุท่านไม่ต้องมาเป็นห่วง ท่านปฏิบัติมาเพื่อหัวใจท่านต่างหาก ไม่ได้ปฏิบัติมาเพื่อเหล่านี้ละ เหล่านี้ใครทำแทนได้ทั้งนั้น ส่วนจิตไม่มีใครทำแทนได้ เป็นหน้าที่ของท่านทำเอง บอกเท่านั้น สอนทางด้านจิตใจโดยเฉพาะๆ ท่านมีหลักเกณฑ์ดีทางด้านจิตใจ ท่านปัญญา ท่านดึก เหล่านี้ดีทั้งนั้น

นี้จะว่ายกยอหรือไม่ยกยอก็ตาม เพราะการสอนเราสอนอย่างไม่ผิดเลย เราดำเนินมายังไงเราผ่านมาหมด ผิดถูกดีชั่วเป็นครูอาจารย์สอนเรามาแล้วทั้งนั้นๆ จากนั้นมาออกมาสอนลูกศิษย์ลูกหาก็เป็นครูเป็นอาจารย์มาแล้ว นำออกสอนก็ถูกต้องไปเลยทุกอย่าง เวลาได้รับอุบายวิธีการถูกต้อง การปฏิบัติก็ราบรื่น ถ้าอุบายวิธีการไม่สนิทใจนี้มันไม่ราบรื่นนะ มันขัดข้องนี่ พอได้รับโอวาทที่ถูกต้องบีบมันพุ่งเลยๆ อุบายวิธีการสั่งสอนจึงสำคัญมากที่สุด เรื่องจิตตภาวนานี้สำคัญมากที่สุดเป็นเบอร์หนึ่งเลย

การสอนกันเราจะไปเอาคัมภีร์มาสอนไม่ได้ ภาคปฏิบัติต้องเป็นภาคถอดจากหัวใจสอนกัน เรียกว่าจิตสอนจิตเลยทีเดียว ไม่ได้เอาอะไรออกมา เอาอันนี้ออกมาสดๆ ร้อนๆ สดๆ ร้อนๆ ผู้ฟังก็เข้าใจได้ง่ายๆ ปฏิบัติก็ผิงๆ ไปเลย เพราะฉะนั้นอุบายวิธีการสั่งสอนภาคปฏิบัติต้องเป็นผู้มีภูมิใจเหนือกว่าผู้ไปรับการอบรม การสอนก็ถูกต้อง ยิ่งผ่านไปด้วย

แล้วก็ยิ่งราบรื่นไม่มีอะไรสงสัย นี่เราก็พยายามสอนหมดแล้ว ไม่ว่าจะหญิงว่าชายว่าฆราวาส นักบวช หัวใจไม่มีเพศ รับผิดชอบทั้งบุญ ทั้งกรรมทั้งกิเลส แก้ได้ด้วยกัน สอนลงไปจุด เดียวกันก็กระเทือนถึงกันหมด

เหมือนอย่างกรรมฐานที่เพื่อจะหลุดพ้นโดยถ่ายเดียว ต้องสอนให้แม่นยำๆ เลย ราบรื่นเรื่อยผู้ปฏิบัติไม่ขัดข้อง การที่มีผู้แนะนำสั่งสอนที่ถูกต้องนี้มีผลมากนะ ยกตัวอย่าง พ่อแม่ครูจารย์มั่น จากไหนทุกกระเปียดออกจากท่านหมดเลย ท่านใส่เปรียงตรงไหน แต่ก็ อย่างว่านะ คือท่านก็จริงอยู่แล้ว เรานิสัยก็เป็นอย่างนี้ จริงถึงขั้นผาดโผน ถึงขนาดท่านร้อง เอาไว้ทุกครั้ง ว่าอะไรพอดีนี่ผิงเลยจริงๆ ท่านต้องร้องเอาไว้ กระตุก จุดเอาไว้มันรุนแรง เกินไป เช่นอย่างนั่งตลอดรุ่งอย่างนี้ ก็ท่านนะมาร้องเอาไว้ไม่จั้นมันไม่ถอย มันเห็นผลอยู่ใน จิตนี้ เหล่านี้ไม่สำคัญอะไรเลย อะไรจะเป็นอะไรช่างหัวมัน จิตพุ่งๆ ที่นี้ท่านรู้จักประมาณ หมดทั้งฝ่ายธาตุชั้นธและจิตใจ ท่านรู้หมด เราเวลาไปผาดโผนท่านก็ร้องเอาไว้

อยู่ในสมาธิ ท่านก็เอาเสียหนัก มันจะตายอยู่ในสมาธินั้นหรือ สมาธิหมูขึ้นเขียง ใส่ เปรียง นอนตายอยู่นั้นหรือ นั่นท่านเอาอย่างนั้นกับเรา อันไหนที่ไม่ลงก็เถียงกันกับท่าน เราเถียงเพื่อหาความจริง ถ้าลงปั๊บปั๊บเลยนะ คือหาของจริงอย่างนั้นจริงๆ ท่านเทศน์อัน ไทไหนมานี้จับปั๊บๆ ปฏิบัติตามนั้น เรื่องนั่งตลอดรุ่งก็ท่านร้อง ไม่จั้นมันจะไม่ถอย กันแตกมัน ยังไม่สนใจนะ ถ้ากิเลสไม่แตกเมื่อไรมันไม่ถอย จิงว่าจิตมันพุ่งมาก เรื่องธาตุเรื่องชั้นธไม่ จั้นท้องมันจะเสียหรือ ก็เพราะอดอาหารไม่จั้น ไม่ตายจริงๆ ไม่ยอมจั้น เพราะจั้นแล้วมัน เหมือนรถบรรทุกของหนัก มันไม่คล่องตัว

นี่หมายถึงการอดอาหารถูกกับจริตนิสัยของแต่ละรายๆ นะ อะไรถูกจริตนิสัยให้จับ อันนั้นให้มาก ส่วนมากมักเป็นอย่างนั้น ร่างกายเป็นเครื่องเสริมกิเลส เป็นเครื่องมือของ กิเลสได้ดี ถ้าร่างกายมีกำลังมันก็เสริมกิเลส เพราะฉะนั้นจึงต้องหักโหมทางร่างกายมาก หักโหมก็คือไม่จั้นแหละ พอดีอยู่องค์เดียวไม่มีใครเป็นอารมณ์ อยากจั้นเมื่อไรเราก็จั้น ไม่ อยากจั้นก็วันช่างมัน อยู่คนเดียว ถ้าไปสองเป็นน้ำไหลบ่าคิดถึงกันและกันอยู่นั้นแหละ ไม่ สะดวก ถ้าไปคนเดียวผิงเลย อยากจั้นเมื่อไรก็จั้น ไม่อยากจั้นก็เฉยไปเรื่อย มันจะตาย จริงๆ ก็ไปบิณฑบาตมาจั้นเสีย

คือร่างกายนี้มันอ่อนเปื่อย แต่จิตใจมันผิงๆ มันเข้ากันไม่ได้นะ ที่นี้เวลาเราไป หมูบ้านมันไม่ถึงมันจะตาย ไปนั่งพักกลางทาง เนาะฟังซิเวลาไป บทเวลาจั้นเสร็จแล้วมานี้ เหมือนม้าแข่ง ตีตผิงเลย นั่น มันตีได้ง่ายร่างกาย จิตใจนี้ตีได้ยากนะ เพราะฉะนั้นจึง ต้องหนักทางด้านจิตใจ หนักมากเรา เรื่องอดอาหารนี้มากจริงๆ จนกระทั่งท้องเสีย พรรษา

๑๐ เริ่มเสียแล้วนะ พรรษา ๗ เริ่มเอาจริงไม่ใช่เล่น พอพรรษา ๑๐ ท้องเริ่มไม่ตี ไม่สนใจ มีแต่จะเอาทำเดี่ยว นี่หมายถึงถูกกับจริต อย่างอดนอนเรลองอดแล้ว เนสัชชิ ในจุดงค์ ๑๓ ทดลองดู อดนอนอดไปเท่าไรแทนที่จิตใจจะสว่างามส่องใสกลับที่ๆ ไป อดหลายวัน เท่าไรยังเป็นมากขึ้น อ้าวไม่ถูก สังเกตผลมันไม่สมเหตุสมผล อดไปเท่าไรก็ยิ่งที่ๆ หยุด ไม่เอา จึงมาถูกนิสัยกับเรื่องอดอาหาร

ไปลำพังเจ้าของนี่จะอด ไม่ผ่อน มาอยู่กับหมู่เพื่อนหลายๆ เช่นอยู่วัดหนองผือนี้ ผ่อนตลอด ไม่เคยให้มันอึดสักทีแหละ คือเราเกี่ยวกับเพื่อนกับฝูงพระเณรที่ไปอยู่อาศัย ท่าน เราเป็นคนคอยสอดส่องดูแลแนะนำตักเตือน ไม่ให้ระเกะระกะขวางหูขวางตาท่าน เพราะเราไปเองนี่นะท่านไม่ได้ยินมนต์ให้มา เราไปหาท่านจะไปให้ท่านหนักอกหนักใจในสิ่งที่ไม่ควรให้หนัก เราก็ตองได้สนใจเต็มที่ให้มาก พระเณรให้เรียบริ้อยทุกอย่าง พระเณรนี้กลัวท่านเป็นที่หนึ่งก็จริง แต่ท่านไม่ค่อยได้มาเกี่ยวข้อง กลัวเราที่สองเลยกลายเป็นที่หนึ่ง เพราะเอากันอยู่เรื่อยกับพระกับเณรใช้ไหม

พระเณรเห็นเราเหมือนหนูกับแมวนั้นละ เอาจริงนี่เรา คอยสอดส่องใครไม่ดียังไปเรียกมาเตือน ปฏิบัติต่อท่านให้สะดวกทุกอย่าง อย่างนี้เราไม่เคยอดนะ ผ่อน ประมาณ ๖๐% ฉันทขนาดนั้นพอ กะไว้ ภาวนาก็พอสะดวก ที่จะเอาเต็มเหนี่ยวมันไม่ได้อย่างใจหวัง เพราะเพื่อนฝูงมีมาก ภาวนานั้นมีภาวนานี้มี เหมือนหนึ่งว่ามาอยู่กับเราหมด คอยดูแลพระเณร เพราะฉะนั้นเราจึงได้ผ่อนอาหาร ถ้าอยู่กับท่านผ่อนตลอดเลยไม่เคยให้อึด แต่ไม่เคยอด พอออกจากท่านไปนี่ปึงเลย เรื่องอดอด เป็นอย่างนั้นนะ

นี่พูดถึงเรื่องครูบาอาจารย์ผู้คอยแนะนำสั่งสอน หลวงปู่มั่นท่านรั้งเอาไว้ มันผาดโผนมากท่านก็รั้งเอาไว้ มันถูกหมด ที่ท่านสอนไว้ตรงไหนไม่ผิด อย่างนั่งตลอดรุ่งๆ มันไม่เคยสนใจนะ มีแต่จะเอาให้ได้ยังไงๆ จนเจ้าของจะตาย ท่านก็ฟังอยู่ๆ ครั้นนานๆ ไปท่านก็เอาเสียเปรี้ยงเลย นั่น คือถ้าพูดธรรมดาไม่ถึงใจ ท่านรู้นิสัยนะ กับเราถ้าหมุนมาทางด้านธรรมะนี้จะหมุนตัวเลยเทียว พูดธรรมดาเหมือนพอกับลูกศิษย์กันธรรมะ แต่พอหันไปทางด้านธรรมะนี้จะเปรี้ยงทันทีเลย ทุกครั้งไม่มีพลาด เพราะท่านรู้นิสัยเรา นิสัยจริงจัง ผาดโผน

อย่างอดนอนนี่ก็นั่งภาวนาตลอดรุ่งๆ ท่านก็ใส่เปรี้ยงเลย ท่านยกสารตีฝีกม้ามา ที่นี้สารตีฝีกม้ามันก็มีแล้วในคัมภีร์เราก็เห็นแล้ว พอท่านยกปื้อมา มันก็เข้าใจทันทีเพราะเรียนมาแล้ว ม้าตัวไหนที่มันคึกคะนองผาดโผนโจนทะยานมาก ท่านขึ้นนะ พอขึ้นนั่งกราบปื้อมัน ท่านขึ้นผางเลย ม้าตัวไหนที่ผาดโผนโจนทะยานมาก สารตีฝีกม้าเขาต้องฝีกอย่างหนัก ไม่

ควรกินหญ้าไม่ให้กิน ไม่ควรกินน้ำไม่ให้กิน มีแต่ฝึกอย่างเดียว เมื่อม้ามันลดพยุคลงการฝึกเขาก็ลดการฝึกลงๆ จนม้าม้าได้การไต่งานแล้วเขาก็ฝึกธรรมดา ท่านว่าเท่านั้นละสารธิฝึกม้าม้า

แต่เรายังเสียดายท่านไม่หมุนมาหาเรา ไอ้หมาตัวนี้มันฝึกแบบไหน เราอยากให้อาบน้ำมันถึงใจดี แต่ท่านก็ไม่ว่า เราก็เข้าใจหมดแล้ว จากนั้นมาเราก็ไม่เคยนั่งตลอดรุ่งอีก ก็อย่างนั้นแล้ว ยอมรับแล้วต้องยอมรับอย่างนั้น ที่นี้เวลามันออกทางด้านปัญญา ก็เหมือนกัน เวลามันอยู่ในสมาธินี้ โห จิตเป็นสมาธินี้ใครจะมาโกหกยากนะ วาจ้เลย อยู่ได้ทั้งวันไม่คิดกับเรื่องอะไร ราคาราญ ความคิดยิบๆ แยะๆ แต่ก่อนไม่ได้คิดอยู่ไม่ได้ มันติดมันตันอยากคิดอยากปรุงเรื่องนั้นเรื่องนี้ เป็นไปด้วยความอยาก ดันออกมาทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ให้อ่านเห็นนี้ สิ่งนั้นสิ่งนี้ ปรุงแต่งไปเรื่อย ที่นี้เวลาสมาธิมันสงบตัวแล้วเป็นน้ำดับไฟ มันก็เงียบความคิดภายนอกไม่มี แล้วไม่ต้องการคิด มันกวนใจ นั้น แต่ก่อนไม่ได้คิดอยู่ไม่ได้มันจะตาย เข้าใจไหม ที่นี้เวลามันระงับลงแล้วอยู่ได้ทั้งวัน อยู่ไหนอยู่ไหนไม่คิดกับเรื่องอะไรเลย เหลือแต่ความรู้ที่แน่ว จนได้เหมาเอาเสียเลยว่านิพพานจะเป็นตรงนี้แหละ

เวลาท่านมาไล่ออกจากตรงนี้ ว่าสมาธิหมูขึ้นเขียง เนื้อติดฟัน ชัดเข้าไปๆ จากนั้นยกคัมภีร์ทั้งหมดโยนเข้าป่าหมดเลย สมาธิทั้งแท่งเป็นสมุทัยทั้งแท่งท่านรู้ไหม นี่เราก็ไม่เคยได้ยินสมาธิเป็นสมุทัย สมาธิทั้งแท่งเป็นสมุทัยทั้งแท่งท่านรู้ไหม เหอๆ ขึ้นเลยนะ ทางนี้ก็ตอบขึ้นเลยว่า ถ้าสมาธิเป็นสมุทัยแล้วสัมมาสมาธิจะให้เดินที่ไหน นั้นเห็นไหมมันเถียงท่าน มันยังมีช่องอยู่นั้น อ้อ สมาธิของพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนั้นๆ นี่เป็นสมาธิอย่างนี้ๆ หมอบ แนะเห็นไหมละ พอจากนั้นก็ออกทางด้านปัญญา ท่านไล่ออกทางด้านปัญญา สมาธิไม่ใช่เรื่องแก้กิเลสนะ ปัญญาต่างหากแก้กิเลส ท่านว่าอย่างนี้นะ สมาธิเป็นเพียงระงับอารมณ์เพื่อหนูกำลังทางด้านปัญญา เมื่อปัญญาไม่มีแล้วจะเอาอะไรไปใช้ สมาธิเป็นสมุทัยทั้งแท่ง นั้นเห็นไหมละ ท่านใส่เปรี้ยว

พอลงใจแล้วว่าท่านสอนนั้นถูกต้อง เรานี้ผิดแล้ว ปิดทั้งทันที เอาของท่าน ที่นี้มันออกมันก็ออก เพราะสมาธิมันอิมตัวพอแล้ว เรียกว่าจิตอิมอารมณ์ คิดนั้นคิดนี้เรื่องความปรุงความแต่งนี้เป็นอารมณ์ของจิตมันอยากคิดอยากปรุง ที่นี้เวลามันหยุดแล้ว สมาธิสงบแล้ว ความคิดความปรุงมันกวนใจ นี้เรียกว่าจิตอิมอารมณ์ นำจิตที่อิมอารมณ์นี้ออกทางด้านปัญญา ให้พิจารณาแยกธาตุแยกขันธ์ ท่านก็สอนไป จับได้ปั๊บๆ พอออกจากนั้นมันก็ไปใหญ่เลย เพราะสมาธิพร้อมแล้วนี่ พอออกทางด้านปัญญามันก็ผิงเลยทันที ที่นี้เอา

อะไรเอาใหญ่ละที่นี้ ไม่หลับไม่นอน กลางคืนก็ไม่หลับตลอดรุ่งเลย มันหมุนของมัน กลางวันก็ไม่หลับ สุดท้ายเจ้าของก็จะตาย อ้าว มันยังงัยกันอย่างนี้อีก

ขึ้นไปหาท่าน ที่พ่อแม่ครูจารย์ว่าให้ออกทางปัญญา เวลานี้มันออกแล้วนะ มันออก ยังไง ก็มันไม่นอนทั้งคืนทั้งวัน กลางคืนมันก็หมุนตัวของมัน กลางวันก็หมุนตัว นั่นละมัน หลงสังขาร นั่นเห็นไหมท่านเอา คือสังขารฝ่ายมรรคนี้ใช้ไม่รู้จักประมาณ มันก็เป็นสังขาร ฝ่ายสมุทัยแทรกก็ได้ ความหมายว่างั้น แต่ท่านไม่ได้พูด ท่านยกมาทั้งดุ้นโยมตามให้เอาไป พิจารณาเอง ท่านบอกว่ำนั่นมันหลงสังขาร ถ้าไม่พิจารณามันก็ไม่รู้ นั่นละบ้าหลงสังขาร ท่านย้ำเข้าอีกนะ หมอบครวนี้ไม่เถียง ถึงอย่างนั้นมันก็หมุนของมันตัว เวลาจะตายจริงๆ จึงเข้าสมาธิ นี่ก็ท่านสอนแล้ว

โห ปัญญาขั้นนี้มันหยุดได้เมื่อไร หมุนตัวๆ จนกระทั่งกลางคืนไม่หลับเลยตลอดรุ่ง กลางวันก็เหมือนกัน จิตทำงานโดยอัตโนมัติ นี่ก็ท่านร้องเอาไว้ให้เข้าพักสมาธิเพื่อเอากำลังใจ พักผ่อนนอนหลับรับประทานอาหาร ถึงจะเสียเวล่ำเวลาสิ้นเปลืองไปบ้าง แต่ผลคือกำลังวังชานี้มี เอออันนี้ไปออก มันก็เป็นอย่างท่านว่า เราจึงไม่ลืมนโยบายวิธีการของครูบาอาจารย์ที่สอน ท่านดำเนินไปแล้วถูกต้องแล้ว สอนนี้ไม่ผิดๆ ผู้ก้าวเดินก็พุ่งๆ ตามนั้นเลย ถ้าสอนผิดๆ พลาดๆ ก็ไม่รู้จะยึดเอาอะไรใช้ไหมละ ถ้ายึดไปมันผิดไปนี้จะทำยังไง เนอะ ผู้สอนถูกต้องแล้วยึดที่ไหนถูกต้องนั้นๆ มันก็ผิงๆ เลย

การแนะนำสั่งสอนจึงเป็นเรื่องสำคัญมากที่สุดทีเดียว ภาคปฏิบัตินี้เราจะเอาคัมภีร์มาสอนไม่ได้นะ คิดดูซิอย่างเราเรียนคัมภีร์มาแล้วนี่ แต่เวลาจะเอาจริงเอาจ้งมันไม่ได้ ออกคัมภีร์นะ มันหมุนอยู่ภายในนี้ รู้ก็รู้ขึ้นมา เห็นขึ้นมาประจักษ์ใจ แน่ใจๆ จากการปฏิบัติ ไม่ใช่ปริยัตินะ เราไม่ได้ประมาทปริยัติ แต่เวลาจริงจ้งแล้วภาคปฏิบัติพึ่งเป็นพึ่งตายกันได้เลย รู้ขึ้นมาจุดไหนๆ เราไม่เคยรู้เคยเห็น มันเป็นขึ้นมามันตายใจๆ แน่ใจเลย อ้อๆ เรื่อยไป นั่นภาคปฏิบัติผิดกัน

เวลาได้ออกอย่างเต็มเหนี่ยวแล้ว ก็อย่างที่เป็นอยู่อย่างนี้จะว่าไง มันไม่มีอะไรที่จะมาขวางหัวใจได้เลย พูดให้มันเต็มปากอย่างนี้ ที่ว่ามันขวางคือว่ากิเลสมีมากน้อยนั้นแหละ พวกขวางพวกหนามพวกพินพวกไฟมันเผาหัวใจ พอเปิดอันนี้ออก ระวังอันนี้ ดับอันนี้ ตีอันนี้ออก จิตค่อยโล่งออกๆ ก็เปิดออกๆ ฟาดกิเลสขาดสะบั้นไปหมดที่นี้โล่งหมดเลย ไม่มีอะไรที่จะเข้ามาผ่านจิตใจ แล้วจะติดกับอะไร นั่นฟังซิ ถ้ามอะไรมาปั๊บเปิดรับปั๊บเลยทันทีๆ ก็ทางนี้เปิดอยู่แล้ว เหมือนว่าไขก๊อกนี้เราจะไขด้านไหนๆ ก็อ๊กน้ำในถังใหญ่ เข้าใจ

ไหม เปิดทางไหนมันก็ออกทางนั้นๆ นอกจากไม่เปิด อันนี้ออกมาทางไหนมันก็รับกัน
ปั๊บๆ นอกจากจะตอบหรือไม่ตอบ

การตอบปัญหาที่ขึ้นรับกันนี้ขึ้นร้อยเปอร์เซ็นต์ ที่แรกต้องเป็นร้อยเปอร์เซ็นต์ ที่นี้
เราจะนำออกมาตอบต้องเล็งผู้มาฟัง ผู้มาฟังจะได้รับผลประโยชน์ได้มากน้อยเพียงไร ถ้า
สมมุติว่าถามมา ทางนี้ออกรับกันแล้วร้อยเปอร์เซ็นต์ ถ้าทางนั้นสามารถจะรับได้ร้อย
เปอร์เซ็นต์ทางนี้ก็ฟังทันที ออกเต็มเม็ดเต็มหน่วย ถ้าทางนั้นจะรับได้ขนาดไหนมันจะออก
รับกันแค่นั้นๆ ถ้าไม่ควรตอบไม่ตอบเลย เจย เหมือนไม่รู้ เป็นอย่างนั้นนะ นี่ละธรรมชาติ
ภายในใจ ท่านทั้งหลายฟังเอาเสีย

พระพุทธเจ้ารู้ธรรมสอนโลก รู้ภายในพระทัยนะ ท่านไม่ได้เอาปริยัติคัมภีร์ไบเบิล
มาจากไหน นี่เกิดที่หลัง พระพุทธเจ้าเปิดคัมภีร์โลกธาตุอยู่ในพระทัย สวาททั้งหลายเปิด
ในใจ ที่นี้เวลาทางนี้มันเต็มแล้ว ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้ว ที่นี้หมดเลย ไม่มีอะไรที่
จะมาผ่าน มาเป็นอุปสรรค ชัดตรงนั้นขวางตรงนี้ไม่มี เรื่องขัดขวางมีแต่สมมุติ มีแต่กิเลส
เมื่อกิเลสไม่มีก็ไม่มีความขัดขวาง เปิดโล่งได้ตลอดเวลา ดังที่ท่านว่า อาโลโก อุทปาทิ
จิตใจสว่างโรยอยู่ทั้งกลางวันกลางคืนตลอดเวลาเลย คือไม่มีอะไรมาผ่าน เพราะกิเลสสิ้น
แล้ว สมมุติสิ้นแล้ว ไม่มีอะไรเข้ามาผ่าน เหลือแต่ธรรมวิมุตติ ธรรมธาตุล้วนๆ แล้วเปิดได้
เต็มเหนี่ยว ทำประโยชน์ให้โลก แล้วแต่ใครจะได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงไร สอนไป
ตามผู้ที่จะรับประโยชน์ได้มากน้อยเพียงนั้น นั่นละธรรมชาติปฏิบัติ

นี่เรียนก็เรียนมาๆ บทเวลาเอาจริงเอาจัง โอ้ย ไม่ออกนะออกทางปริยัติ หมุนอยู่ใน
นี้เลย สุดท้ายอยู่นี้ทั้งหมด เช่นอย่างทุกวันนี้ที่เทศน์สอนประชาชนนี้ เราจะเทศน์ทางด้าน
ปริยัตินี้ไม่ได้นะ มันไม่ไปสนใจด้วย เรียนมามากน้อยก็ทราบอยู่ว่าเรียนมามากน้อย แต่ที่
จะมาเป็นหลักเป็นเกณฑ์ฟังเป็นฟังตายในความแม่นยำจริงๆ ไม่ได้ นั่น อันนี้ต่างหาก พอ
อันนั้นปั๊บออกนี้ฟังๆ ใช้อยู่ร้อยเปอร์เซ็นต์ๆ ไปเลย นั่นเป็นอย่างนั้น อย่างเทศน์ทุกวันนี้ถ้าจะ
ให้เราเทศน์ทางปริยัติเราเทศน์ไม่ได้ จำไม่ได้นะ ไม่สนใจจะจำด้วย มีแต่ภาคปฏิบัติ เทศน์
ออกจากรูปๆ ๆ มากน้อยออกจากรูปๆ พอจบแล้วหายเจียบเลย โลงไปหมดเลย

อ้าว พูดว่าหายเจียบ ๆ หายเจียบไปไหน หายเจียบโล่งไปหมด สุธัญญโต โลก
อเวกขสุสุ ว่างหมด โลกนี้ว่างไปหมดเลย ไม่มีอะไรมาข้องจิตได้เลย นี่เป็นธรรมชาติแท้
ของจิตที่ไม่มีสมมุติเข้าไปเกี่ยวข้องเลย เป็นธรรมแท้จิตแท้เป็นอันเดียวกัน นี่เกิดจาก
ภาคปฏิบัติ นี่จะรู้ไม่ได้ถ้าไม่ปฏิบัติ ภาคปฏิบัติต่างหากเป็นกุญแจเปิดธรรมเหล่านี้ออกมา

หากเรียนเรียนมาไม่เป็นสมบัติของตนได้แหละ หลงได้สืมได้ แต่ภาคปฏิบัติไม่ได้สืม จำอยู่อย่างนั้นตลอด มันต่างกันอย่างนี้

อย่างเทศน์สอนโลกทุกวันนี้ เราก้เทศน์โดยหลักธรรมชาตินี้ต่างหาก เราไม่เคยไปสนใจกับอะไร ใครจะถามมายังไง กลัวว่าจะติดจะข้องเขานี้ไม่มี จะว่ากล่าวต่อสิ่งใดมันก็ไม่เห็นมีอีก ขอแต่เหตุผลไกลไถ่ก็แล้วกัน พอออกมาปั๊บควรจะได้รับมากน้อยมันจะออกทันที ๆ ตามแง่หนักเบาที่จำเป็นซึ่งควรจะออกได้มันออกทันที ถ้าไม่ควรออกดิ่งก็ไม่ออกนั้นเป็นอย่างนั้น นี่ละภาคปฏิบัติคือภาคจิตใจ จิตใจเปิดโล่ง โลกธาตุโล่งไปหมดเลย ไม่มีสามแดนโลกธาตุจะมาผ่านจิตได้ ไม่มี นั่นละเรียกว่าจิตตวิมุตติ หรือจิตธรรมธาตุ เป็นอย่างนั้น ภาคปฏิบัติเปิดให้เห็นอย่างนี้เอง ภาคอื่นไม่ได้นะ ถ้าเป็นภาคปฏิบัติได้เต็มภูมิของตน

ความบริสุทธิ์ถึงกันปึง นิสสัยวาสนากว้างแคบขนาดไหน จะแสดงเต็มลวดลายของนิสสัยวาสนา ซึ่งเคยทำความปรารถนามาตั้งแต่บำเพ็ญ เช่นเราบำเพ็ญนี้เราขอให้เป็นพระอรหันต์ พอเป็นพระอรหันต์แล้วขอให้เก่งทางนั้นทางนี้ นั่นความปรารถนาแทรกมาแล้วเหมือนอย่างสวนเราเนี่ย เราจะปลูกพันธุ์ไม้ชนิดใดบ้าง สวนของเราเนี่ยเรามีสิทธิ์ที่จะปลูกได้ในสวนนี้เต็มบริเวณสวนนี้ จะเอาไม้พันธุ์ใดมาปลูกได้ทั้งนั้น ที่นี้เราต้องการอะไรเราก้เอามาปลูก ๆ ผลก็เกิดขึ้นในสวนของเรา สวนก็เป็นสวนของเรา วิมุตติความหลุดพ้นเป็นของเราเหมือนกันหมด แต่ผลที่เกิดขึ้นเป็นเครื่องประดับนิสสัยวาสนานั้นจะมีต่างกัน เหมือนอย่างสวนนี้ใครชอบปลูกอะไรมันก็มีนั้นขึ้นมาใช้ใหม่ละ เรื่องไม้ต่าง ๆ ในสวนมันจึงต่างกัน ในสวนของวิสุทธิธรรมของพระอรหันต์ท่าน สวนของท่าน องค์ไหนที่มีนิสสัยวาสนาเป็นยังงี้ก็แสดงมาตามนั้น ๆ ถ้าไม่มีมากก็มีเท่านั้นในสวน ถ้าใครปลูกแบบไหน ๆ วัก็แสดงออกจากสวนของตัวเอง ๆ

ผู้สำเร็จมรรคผลนิพพานการแนะนำสั่งสอนโลก มีความกว้างแคบลึกตื้นหยาบละเอียดต่างกันอย่างนี้ เข้าใจไหม สิ่งเหล่านี้ไม่เหมือนกัน เพราะเป็นเครื่องประดับ ส่วนความบริสุทธิ์เป็นธรรมชาติแล้ว ไม่ต้องตกแต่งอะไรแล้ว สิ่งเหล่านี้เป็นนิสสัยวาสนาที่เคยสร้างเคยทำความปรารถนามา เมื่อสำเร็จเป็นอรหันต์แล้วให้เก่งทางนั้น ให้เลิศทางนั้น ให้เลิศทางนี้ เวลาเป็นมามันก็เป็นแบบนั้น อย่างนั้น ส่วนความบริสุทธิ์เหมือนกัน พวกนี้เข้าใจแล้วหรือ

นี่ละภาคปฏิบัติ ขอให้ท่านทั้งหลายได้ปฏิบัติ อย่างมองข้ามหัวใจนะ ให้กิเลสเหยียบเอา ๆ ศาสนาก็เอามาไว้ข้างนอกเป็นเครื่องประดับบ้านเฉย ๆ ศาสนา เหมือนเครื่องลายคง

ลายครามประดับบ้านนั้นแหละ เอาศาสนามาประดับข้างนอกมีแต่ชี้แต่บุตรแต่คูถ กิเลสเต็มหัวใจไม่เกิดประโยชน์ ต้องเอาธรรมมาประดับซิ อย่างที่เป็นกันอยู่ทุกวันนี้เราสลดสังเวชนะเราพูดจริง ๆ เวลาที่พระเรากำลังเป็นบ้ากับยศกับลาภกับสรรเสริญเยินยอ ซึ่งไม่ใช่ทางของศาสดาเลย พระพุทธเจ้ารับสั่งเวลามาวบช ไล่เข้าไปในป่าในเขา สละให้หมด นี้ละศาสนธรรม ไล่เข้าไปในป่าในเขา รุกขมูลเสนาสน์ บรรพชาอุปสมบทแล้วให้ท่านทั้งหลายไปอยู่ตามรุกขมูลร่มไม้ในป่าในเขา ตามถ้ำเงี้ยวผา อันเป็นที่บำเพ็ญสะดวกสบายไม่มีสิ่งรบกวน การบำเพ็ญจะสะดวกราบรื่นดีงาม แล้วจึงทำความอุทิศสำหรับพยายามบำเพ็ญและอยู่อย่างนั้นตลอดชีวิตเถิด นุ่นเห็นไหม สด ๆ ร้อน ๆ อยู่อย่างนี้

ที่นี้ผู้ปฏิบัติตามนี้ท่านก็ตัดดวงเอามรรคผลนิพพานมาเรื่อยอยู่อย่างนี้แหละ เอา ผู้ที่ต้องการกระดุกหมุกระดุกวักก็วิ่งเข้าไปในตลาดละชิ ให้เขาเอากระดุกหมุกระดุกวักแขวนคอมา กระดุกหมุกระดุกวักคือลาภยศสรรเสริญเยินยอ ชื่อเสียงอย่างนั้นอย่างนี้ บวชเข้ามาแล้วมันหาแต่ชื่อแต่เสียง หาลาภหายยศ ไม่ได้หาอรรถหาธรรมเป็นเครื่องประดับใจเลย มันหาตั้งแต่ความสกปรกโสภม เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องมุตรเรื่องคูถ เป็นที่อยู่ที่อาศัยของโลกสังสารที่มีกิเลสต่างหากนี่นะ ผู้ต้องการฆ่ากิเลสต้องปิดอันนี้ออก ๆ แต่เวลานี้มันกว้านเข้ามาเห็นไหม

พระในกรุงเทพนี้พระน้อยเมื่อไร มีแต่พระใหญ่ ๆ ตัวสัว่มใหญ่ถานใหญ่อยู่ในนั้นหมด สอนลูกน้องสั่งสมกำลังวังชา เอายศเอาลาภไปหลอกเขา ผู้ใหญ่เป็นผู้มีสิทธิที่จะให้อำนาจ เช่น ตั้งยศ เลื่อนสมณศักดิ์ ผู้นี้มีอำนาจที่จะให้ได้ปลดได้ หนีก็เอาหนีไป มันมีเหยื่อล่อปลาอยู่นั้น ถ้ามีแต่เบ็ดปลาไม่กินเบ็ด มันต้องมีเหยื่อล่อที่ปลายเบ็ด ผู้นี้ก็ยื่นให้ นี่สมุห์นี่โบฎีกา นุ่นเห็นไหมมันยื่นให้ นี่พระครู นี่เจ้าคุณ เจ้าคุณชั้นนั้นชั้นนี้ นี่ละเหยื่อล่อปลาของกิเลสคูถเอา จากนั้นฟาดขึ้นสมเด็จ ใหญ่ขึ้นเท่าไรกองมุตรกองคูถเท่าภูเขาอยู่ในสมเด็จนั้น ในเจ้าฟ้าเจ้าคุณเจ้ายศเจ้าลาภนั้น มีตั้งแต่สัว่มแต่ถานเต็มไปหมดไม่ใช่ธรรมของพระพุทธเจ้า ที่ทรงสั่งสอนสัตว์โลกมาเป็นประจำ เหล่านี้ไม่ใช่ธรรม เป็นเรื่องกาฝากกาฝากมหาภัยเสียด้วย ทำลายจิตใจของตัวเองที่มีความมุ่งหวังต่ออรรถต่อธรรมมาในขั้นเริ่มแรก กลายเป็นมุตรเป็นคูถไปหมด เอาสิ่งเหล่านี้เข้ามาบรรจุ กลายเป็นมุตรเป็นคูถเป็นสัว่มเป็นถานเต็มหัวใจพระหัวใจเณร

ไปอยู่ในวัดใด ๆ วัดนั้นก็เป็นผู้สัว่มเป็นถาน พระเณรเป็นมุตรเป็นคูถ ปฏิบัติตัวแบบมุตรแบบคูถ เลยวัดหนึ่ง ๆ มีแต่สัว่มแต่ถาน พระเณรเต็มวัดเต็มวา มีแต่กองมุตรกองคูถเต็มวัดเต็มวา จะให้คนเขากราบที่ไหน ไม่ใช่ทางของศาสดา เวลาที่กำลังกำเริบเสิบสาน

เป็นบ้ำตั้งศตั้งลาภให้กัน ให้เป็นกำลังวังชาแล้วมาเหยียบย่ำทำลายธรรม สิ่งเหล่านี้เป็นของจอมปลอมเป็นมุตรเป็นคุณ ธรรมแท้ๆ ที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนเป็นทองคำทั้งแท่ง ไล่เข้าไปในป่าในเขาเพื่อเอาทองคำทั้งแท่งออกมาครองหัวใจ สงบเย็นครอบโลกธาตุเพราะอันนี้ต่างหาก ไม่ใช่เพราะกองมุตรกองคุณลาภยศสรรเสริญอะไรเลยนะ เตี้ยวันมันกำลังเป็นบ้ำตั้งขึ้นมาเนี่ย เรายศเอาลาภเพื่อเป็นกำลังใหญ่ของพวกมีความปรารถนาลามก ความปรารถนาต่ำช้าเลวทราม จะยกอันนี้ขึ้นมาเป็นอำนาจบาตรหลวงแล้วเหยียบศาสนธรรมของพระพุทธเจ้าจะไม่ให้เหลือเลย

พระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอยู่ที่ไหน ๆ ในป่าในเขา ดีเข้าไป ๆ หว่าวิกจริตจะแหร็ดไปแล้ว มีไหมในธรรมพระพุทธเจ้า ไม่มี พระพุทธเจ้าสอนไล่เข้าไปอยู่ในป่า อันนี้ทำไมจึงว่าพระไปอยู่ในป่าวิกจริต มันเลวขนาดไหนคน ๆ นี้พระองค์นี้ พิจารณาซิ นี่ละความเลวร้ายของพระเราที่เป็นหัวโล้น ๆ ประกาศตนออกมาจากความเป็นพระแล้วเวลาแสดงตัวออกมามีแต่มุตรแต่คุณ มีแต่ฟันแต่ไฟเผาไหม้โลกดินแดน เผาหัวพระพุทธเจ้าด้วย เพราะพระพุทธเจ้าสอนให้สาวกทั้งหลาย บรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายเข้าไปอยู่ในป่าในเขาหาที่สงบร่มเย็นต่างหาก อันนี้หาตั้งแต่ความโลภมาก ลาภมาก มีแต่สัวมแต่ถานประดับกัน หลอกกันซิ

อ้าว นี่เป็นชั้นนี้ นั่นเป็นชั้นนั้น เพื่อให้เขาได้แล้วเขาจะได้วิ่งตามเรา เราเป็นเจ้าอำนาจบาตรหลวงใหญ่ เป็นสัวมเป็นถานใหญ่เหยียบศาสนา เหยียบพระมหากษัตริย์เหยียบชาติແหลกไปหมด เพราะอำนาจบาตรหลวงอันใหญ่โตของสัวมของถานนี้ແหละเวลานี้กำลังก่อตัวเต็มบ้านเต็มเมือง ใครไม่เห็นเห็นเอา คัมภีร์มีเราพูดตามหลักตามคัมภีร์เอา ค้านมาว่างั้นเลย พระพุทธเจ้าไม่มีสอนอย่างนี้ มีแต่สอนให้ปล่อยให้ว่าง สลัดสิ่งเหล่านี้ ออก ส่วนอรรถธรรม รุกขมูลเสนาสน์ สอนการงานของพระทำยังงั้ ดั่งเคยสอนแล้ว เพียรให้ดี สติตั้งให้ดี สมาธิจะมีความสงบใจจากกิเลสตัวลากเซ็นออกไปให้วุ่นวายนั้นແหละ จะสงบตัวเข้ามาด้วยสมถธรรมคือจิตตภาวนา ให้ไปอยู่ในป่าในเขาที่บำเพ็ญ เป็นสถานที่สะดวก นี่ธรรมแท้ท่านสอนให้ไปบำเพ็ญอย่างนั้น

เตี้ยวันมันไปกว้านเอาเหยื่อติดปลายเบ็ด ๆ เอาชั้นนั้นชั้นนี้ไปให้ คนนี้พอได้ชั้นนั้นชั้นนี้ก็ไต่เหยื่อแล้ว ทีนี้เบ็ดอยู่ในเหยื่อมันไม่รู้ชิ มันเกาะปาก พอเขาเอาเหยื่อให้แล้ว จับเบ็ดเขาแล้ว เขาตัวเบ็ดของเขา เลือดสาด พระเหล่านี้มีแต่พระเลือดสาด ด้วยสมุห์ ด้วยใบฎีกา ด้วยพระครูพระคณ ด้วยเจ้าฟ้าเจ้าคุณ ด้วยสมเด็จ พวกเลือดสาดทั้งนั้นที่ถูกกิเลสมันหลอกเอา พระพุทธเจ้าปัดออก แต่มันกว้านเข้ามาเนี่ยพวกเลือดสาด เวลานี้กำลังประกาศ

ทั่วประเทศไทยเรา พระนี่ตัวสำคัญมากทีเดียว พวกก่อนที่ที่สุด ทำลายกันให้เลือดสาด พระนี่เป็นชั้นไหน องค์นี้เป็นชั้นนั้นชั้นนี้ พวกเลือดสาดทั้งนั้น ก็เลสมันเอาเบ็ดเกาะปาก ๆ ดึงไป ถ้าไปค้ำมันก็จะปลด ดินเหนียวติดหัวเป็นสมุห์ ไบฎีกา เจ้าฟ้าเจ้าคุณจะหลุดออก ก็ต้องยอมรับมัน ๆ ให้มันเกาะปากไปเลือดสาดไปตาม ๆ กัน เวลานั้นกำลังเลือดสาดตาม ๆ กันนะ

พระสงฆ์เรามีความหมายที่ไหนเรียนมาในกรุงสยามเรานี้ เรียนชั้นนั้นชั้นนี้มีความหมายอะไร ที่มันเป็นข้าศึกต่อธรรมล้วน ๆ นี้มีความหมายอะไร นอกจากเป็นข้าศึกของธรรม อย่างที่เลยเหตุเลยผลไปเลย นี่ละเรื่องของกิเลส เวลานั้นกำลังก่อตัว ไปเที่ยวตั้งไปหมด เอ้า คนนี้ไปทำลาย เช่นอย่างวัน ๙ ที่พุทธมณฑล มันตั้งมีอบตั้งอะไร ตั้งมหาข้าศึกอันใหญ่หลวงจากพระนี่นะอยู่นั้น เป็นมหานันมหานี้ เป็นกองทัพใหญ่ที่จะทำลายชาติ ทำลายศาสนา ทำลายคนผู้มีสมบัติผู้ดี ตั้งกองทัพใหญ่โตขึ้นมา มันของเล่นเมื่อไร เห็นไหม ปืนผาหน้าไม้ก็มีมาวันนั้น นี่ละพวกเบ็ดเกาะปาก อยากรใหญ่อยากโตด้วยเอาเบ็ดเกาะปาก เลยยุ่งไปหมด

แล้วเป็นยังไงที่พุทธมณฑลนั้น ไปอ่านดูหน้าวัดนั้น นี่ละพวกเบ็ดเกาะปาก พวกจะทำลายทั้งชาติ ทั้งศาสนา ทั้งพระมหากษัตริย์ของเรา คือพวกนี้เอง ท่านทั้งหลายจำได้แล้ว ยัง ศาสนาไม่มีแบบนี้ พระพุทธเจ้าปิดออก กิริยาของพระจะเป็นเรื่องอรรดเรื่องธรรม นุ่มนวลอ่อนหวาน เมตตาสงสารทั้งนั้น การที่จะไปทำลายกันอย่างนี้ไม่มีในศาสนา นอกจากกองทัพเทวทัตกาฬกมहाภัย กำลังทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเรา กำลังออกตัวเวลานี้ แม่ฤทธิร์ศมีไปเต็มเม็ดเต็มหน่วย

สังฆรังสังฆราชก็เหมือนกัน สังฆราชท่านก็เคยตั้งมาก็องค์แล้วใครไปยุ่งท่าน ก็มีตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงสถาปนาให้เป็นสมเด็จพระสังฆราชขึ้นมา ใครมียุ่งที่ไหน ในหลักธรรมหลักวินัยก็ไม่มี ในขนบประเพณีก็ไม่มี เป็นเรื่องของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตั้ง องค์ไหนจะให้ไปเป็นสมเด็จพระสังฆราช ก็มีสองพระองค์ที่ปฏิบัติต่อกันเดี๋ยวนี้มันยื้อแย่งกัน ปีนขึ้นไปอยากเป็นสมเด็จพระสังฆราช อยากเป็นนั่นเป็นนี่ เอา ถ้าเราได้เป็นสมเด็จพระสังฆราช แล้วพวกเธอทั้งหลายเหยื่อจะเต็มปาก ๆ แต่เบ็ดเกาะปากไม่บอก เข้าใจไหม เข้าได้เป็นใหญ่แล้วข้าจะผลิตอันนี้ออกให้ ให้มียศถาบรรดาศักดิ์อย่างนั้นอย่างนี้ พวกนี้จึงเป็นบ้า ตั้งยศกันขึ้นเป็นชั้นนั้นชั้นนี้ เพราะไปทำความดีความชอบที่ไปก่ออาละวาดในพุทธมณฑลมา นี่เป็นความดีความชอบของพวกนี้ เข้าใจหรือ

ตั้งกันเป็นชั้นนั้นชั้นนี้ เห็นหรือไม่เห็น มีหรือไม่มี หลวงตาบัวโกหกหรือนี้ เอาความจริงมาพูดผิดไปที่ไหน นี่เวลานี้ความสกปรกในศาสนาเราในพระในเนรกำลังระบด สาดกระจาย วงราชการก็เอาตัวอ้างเข้าไปว่าเป็นรัฐบาล ๆ รัฐบาลแท้ ๆ รัฐบาลดีทั้งนั้นนะ แต่รัฐบาลรัฐแบ่นี่เข้าไปแทรกเข้าไป แล้วไปอ้างตนว่าเป็นรัฐบาล รัฐบาลเห็นอย่างนั้น รัฐบาลสั่งมาอย่างนี้ ตัวเปรตตัวนี้เองมันไปสั่งทำให้รัฐบาลเลอะเทอะ คนเขาไม่เคารพนับถือรัฐบาลละซิ เมื่อเอารัฐบาลมาอ้าง ทั้งหมดวงรัฐบาลเลย ทั้ง ๆ ที่ผู้ผู้มีเพียงคนเดียวสองคน มาอ้างให้เป็นบุตรเป็นคุณเลอะเทอะไปหมดในวงรัฐบาล เวลานี้มีอยู่นะตัวแสบ ๆ นั้น

อันนี้ประชาชนเขาเลี้ยงดูมาตั้งแต่เริ่มไปทำงานราชการ กินเงินเดือนของประชาชน ประชาชนเลี้ยงดู แล้วมาฆ่าประชาชน มาฆ่าศาสนา มาฆ่าชาติ ทำลายพระมหากษัตริย์มีอย่างหรือพวกนี้ละ ฟังให้ตึนะ เวลานี้เป็นตัวมหากัณฑ์ ตัวนี้ไม่ยอมลงใคร สองกษัตริย์สามกษัตริย์นี้มันแอบอยู่ในวงรัฐบาล ๆ นี่ก็ถูกทางศาสนาขับออกไป แล้วก็ลดหย่อนผ่อนผันกัน ขอบอยู่ไปถึงวันเกษียณ ทางนี้ก็อนุโลมตาม ที่นี้เวลามันอยู่ไปมันก่อเรื่องอยู่ตลอดเวลา เดียวนี้กำลังก่อ นี่ทราบที่กำลังจะครบเกษียณแล้วแอบเข้ามาเป็นมหาโจรอยู่ใน ม.ส.คือ มหาเถรสมาคม มหาเถรสมาคมนี้ก็เลยจะกลายเป็นกองมหาโจรขึ้นมา เพราะพวกนี้เข้ามาแทรก เพราะพวกนี้มันเป็นคนเดียวกัน ประชาชนหรือพระสงฆ์ไทยใครจะไปเคารพนับถือ มหาเถรสมาคมแบบนี้ใครจะนับถือ มหาโจรเข้าไปอยู่ในกองทัพใหญ่ของมหาเถรสมาคม ใครจะนับถือได้ลงคอ ไม่นับถือว่างั้นเลย

เรียนมาด้วยกัน รู้มาด้วยกัน ผิดถูกชั่วดีรู้ด้วยกัน ให้รับแก้ไขตัดแปลงถ้าอยากให้บ้านเมืองเป็นบ้านเป็นเมือง ศีลเป็นศีล ธรรมเป็นธรรม บุคคลเป็นคนดี ก็ให้ปฏิบัติตามนี้ ก็แล้วกัน ถ้าอยากให้บ้านเมืองพินาศฉิบหายก็เอา สร้างกันขึ้นมาอย่างนี้ไม่จบไม่สิ้น เดียวตั้งเรื่องนั้นขึ้นมาเรื่องนี่ขึ้นมา มีแต่เรื่องมหากัณฑ์ เรียกว่ากาฝากมหากัณฑ์ที่จะทำลายของจริงคือพุทธศาสนาและชาติไทย พระมหากษัตริย์ให้ล่มจมลงไปโดยถ่ายเดียวเท่านั้น อย่างอื่นไม่มี เราพิจารณาแล้ว เราไม่ได้พูดด้วยความโกหกหลอกลวงผู้ใด ธรรมต้องเป็นธรรม ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก นี่มันผิดมาอย่างนี้จะให้ว่าไง

เวลานี้กำลังแสดงตัวออกมา ดูว่าออกทางที่วิแล้วไม่ใช่หรือพวกเปรตสองสามตัวนี้ เขาไล่ออกจากวงศาสนาเพราะมันมาทำลายศาสนา มาตั้งตัวเป็นใหญ่เป็นโตเป็นผู้นำของสำนักพุทธศาสนา ขับไล่ออกไปเพราะมันจะทำลายหมด แล้วออกไปนี้จะครบเกษียณ ที่นี้ยังไม่ครบเกษียณมันเสนอตัวเข้ามารับใช้ใน ม.ส. ในมหาเถรสมาคม ตัวแสบ ๆ นี้แหละ มันจะเข้ามาเป็นแกนใหญ่โตอยู่ทำลายนี้ละ แล้วมหาเถรสมาคมก็เป็นกองทัพใหญ่แห่ง

มหาโจรที่ปล้นชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ไปโดยไม่ต้องสงสัย ถ้าเอานี้เข้ามาเมื่อไรมหาเถรสมาคมต้องเป็นมหาโจร จะต้องถูกคัดค้านต้านทานหรือฟัดกันเต็มเหนี่ยวจากพระไทยและประชาชนคนไทยทั่วประเทศโดยไม่ต้องสงสัยเราพูดตรงๆ อย่างนี้เลย ถ้าอันนี้ขึ้นมาต้องเป็นอย่างนี้แน่นอนเพราะเหล่านี้เป็นสมบัติอันล้ำค่าของชาติไทยเรา

ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์นี้เป็นสมบัติอันล้ำค่า ไอ้กาฝากมหาภัยนี้เป็นสิ่งทำลาย ใครจะไปยกยอมันเป็นของดีของดี ตั้งขึ้นมาปีขึ้นมาตีลงไป นี่มันมุตรมันคูตตีขึ้นไปปีขึ้นมาอยากเป็นสมเด็จสังฆราชถูกตีลงไป มันไม่ใช่สมเด็จสังฆราช มันมุตรมันคูต กองใหญ่ พลิกอันนี้ที่โรมันขึ้นมาทางนี้อีก ก็พลิกตีทางนั้นไป ขึ้นมาอย่างนี้อยู่อีกนี่ พวกเปรตพวกผีพวกกินไม่อิ่มไม่อิ่มพอกินมุตรกินคูตไม่อิ่มไม่อิ่มพอกินจำได้หรือยังเรื่องราวมันเป็นอย่างงั้นละ เอาละพูดเท่านี้เสียก่อนเหน้อยแล้ว

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ใต้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz